

Завершено ПЗНО-2014

У березні в пункті № 39, розташованому в приміщенні Андрушівської гімназії, було проведено пробне зовнішнє незалежне оцінювання (ПЗНО) якості знань випускників району. Організували роботу Український та регіональні центри якості освіти в межах компетенції, визначеної Положенням про проведення ЗНО, яке затверджено наказом Міністерства освіти і науки України.

До роботи в пункті були залучені вчителі шкіл району, які відповідально виконували функціональні обов'язки старшого інструктора, інструктора та чергового.

них випускників для перевірки знань з математики, історії України, біології, географії, світової літератури прибуло 46.

Під час проведення тестування

в'язані з проведенням ЗНО. Учні попередили, що при них не повинно бути засобів зв'язку, пристроїв зчитування, обробки, збереження та відтворення інформації, друкованих і рукописних матеріалів, що не передбачені процедурою тестування.

На сайті регіонального центру оцінювання якості освіти буде розміщено сервіс із визначення результатів пробного зовнішнього незалежного оцінювання за рейтинговою шкалою 100-200 балів,

22 березня із 75 учнів, зареєстрованих на ПЗНО, з'явилось 73, які мали змогу перевірити свої знання з української мови і літератури, фізики, хімії, всесвітньої історії, іноземної мови.

29 березня із 49 зареєстрова-

майбутні абітурієнти пройшли процедуру пропускового режиму, у регламентний час виконували завдання у тестових зошитах, ознайомилися з правами та обов'язками абітурієнтів, нормативними документами, що врегульовують питання, по-

а також детальну інформацію щодо особливостей роботи з ним.

Щиро бажаємо випускникам успіхів у вступній кампанії 2014.

Алла МИХАЙЛОВСЬКА,
відповідальна
за пункт № 39 ПЗНО

В'язані з проведенням ЗНО

У зв'язку з непросту ситуацією в нашій країні Міноборони доручено організувати і провести навчальні збори з військовозобов'язаними у необхідних обсягах у час і строки, визначені Генеральним штабом Збройних Сил України відповідно до Указу Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 1 березня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України».

Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року здійснює правове регулювання відносин між державою і громадянами України у зв'язку з виконанням ними конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни.

Військовозобов'язані, яким надійшла повістка для прибуття для призову на збори, зобов'язані прибути до пункту у строк, зазначений у повістці.

Керівники установ, незалежно від підпорядкування, на вимогу військових комісаріатів забезпечують своєчасне прибуття військовозобов'язаних до пунктів збору.

За призивом на збори військовозобов'язаним державним службовцем (посадовою особою місцевого самоврядування) на весь період зборів, включаючи час проїзду до місця їх проведення і назад, зберігаються місце роботи, займана посада, середня заробітна плата.

Отримавши від працівника повістку, необхідно видати наказ (розпорядження) про увільнення його від роботи на час проходження навчальних військових зборів. У таблиці обліку використання робочого часу про відсутність пов'язану з проходженням військових зборів, позначають літерним кодом «ІН» (цифровий код - 22).

Якщо державного службовця (посадовою особою місцевого самоврядування) викликали на збори зі щорічної або додаткової відпустки, то її потрібно буде продовжити після закінчення зборів або перенести на інший строк та зазначити про це в наказі (розпоряд-

женні) про звільнення працівника від роботи на час навчальних військових зборів.

Звільнення працівника, який перебуває на зборах, можливе лише у випадку ліквідації установи або якщо він завчасно подав заяву про звільнення, наприклад, за власним бажанням, за угодою сторін.

Виплачують заробітну плату за відпрацьований час до дня припинення роботи у зв'язку з від'їздом на збори, а також середню заробітну плату за перші півмісяця зборів. За решту часу перебування на зборах виплату заробітної плати проводять у звичайні установлені строки в установі, де працює військовозобов'язаний.

Виплата середньої заробітної плати військовозобов'язаним за весь період зборів проводиться установами з наступним відшкодуванням цих витрат військовими комісаріатами за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на утримання Міністерства оборони та інших центральних органів виконавчої влади, які здійснюють керівництво військовими формуваннями.

Після повернення в установу державний службовець (посадова особа місцевого самоврядування) подає військовий квиток до кадрової служби для підтвердження участі у зборах.

Людмила КРАВЧЕНКО,
головний спеціаліст сектора реалізації державної політики у сфері державної служби та місцевого самоврядування управління

Профілактична акція «Ехо»

Андрушівський районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (АРЦСССДМ) з 1 березня до 1 квітня провів профілактичну акцію «Ехо», спрямовану на протидію та профілактику поширення ВІЛ/СНІДУ, туберкульозу, хвороб, що передаються статевим шляхом, алкоголізму, наркоманії, тютюнопаління, правопорушень та злочинності у дитячому і молодіжному середовищі.

Цією акцією намагалися охопити дітей, молодь та членів сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах, в тому числі дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей та молоді з поведінкою, що не відповідає суспільним нормам. Головні

спеціалісти та фахівці організували відеолекторії та надавали індивідуальні консультації. Було проведено тренінгові заняття: «Тютюн та алкоголь - вороги здоров'я» (с. Нехворощ), «Туберкульоз. Шляхи передачі» (с. Гальчин), «Курити або довго жити» (с.мт. Червоне), «Вплив алко-

голю на молодий організм» (с. Великі Мошківці), «Шкідливість тютюнопаління в ранньому віці» (с. Павелки), «Знай правду про туберкульоз» (с. Городківка) та інші. Відеолекторії проводили на теми: «Згубний вплив алкоголю», «Молодь і наркотики», «Захисти себе від туберкульозу», «Молодь за здоровий спосіб життя».

Під час проведення заходів було охоплено 189 учасників та розповсюджено 126 інформаційних листівок і буклетів. Ми робили все, щоб наші слухачі зрозуміли: від стилю життя та звичок залежить їх фізичне, духовне і соціальне благополуччя.

Інна ДМИТРЕНКО,
головний спеціаліст АРЦСССДМ

«Золоті джерела»

Щорічно управлінням культури Житомирської обласної державної адміністрації проводиться обласний конкурс «Золоті джерела», на якому відзначають кращі установи культури, аматорські художні колективи, майстрів декоративно-прикладного та ужиткового мистецтва. Приємною новиною стало те, що у другому етапі конкурсу в номінаціях «Краща районна бібліотека» перемогу виборола Андрушівська районна бібліотека (директор Шпаківська Н. В.), у номінації «Кращий аматорський художній колектив» - ансамбль пісні і танцю «Криниченька» районного будинку культури (хормейстер Красовський І. С.). Вінцем успішної діяльності культурноосвітньої галузі в районі за 2013 рік є визнання Андрушівського відділу культури (начальник Білецька Г. І.) кращим районним відділом культури в області.

Відзначення переможців конкурсу відбулося 3 квітня під час підсумкової колегії управління культури облдержадміністрації.

Нагороди кращим установам будуть вручені 7 травня на творчому звіті аматорів Андрушівщини.

Тетяна ЗАЄЦЬ,
головний спеціаліст відділу культури райдержадміністрації

ПОВІДОМЛЕННЯ

В Житомирській області утворено шість територіальних виборчих округів, для проведення позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року. Так, до складу територіального виборчого округу № 68 з центром у м. Андрушівка входять Андрушівський, Брусилівський, Житомирський, Попільнянський, Ружинський райони.

До 70-річчя визволення України від фашистських загарбників та Перемоги у Великій Вітчизняній війні

(Закінчення. Початок в № 14, 15)

Війна відкочувалася все далі від нашого краю, лишаючи по собі зруйновані та спалені фашистами міста і села. Людям важко було діяти до тям - ще таким печучим був біль від втрат. За страшні вогненні роки воєнного лихоліття десятки сімей в Городківці одержали похоронки. Хто втратив батька, хто брата, чоловіка. Жінки на людях ще якось трималися, а вночі давали волю сльозам, оплакуючи вдвину долю. Та треба було жити - хазяйнувати, чимось обробляти землю, давати лад дітям - вони якось враз подорослішали, намагалися хоч в чомусь допомогти старшим, бо скільки горя було навколо.

Хлопчаки, особливо ті, кого по-сиротила війна, теж замислювалися над тим, як бути далі.

Якось прийшов до хлопців на вечорниці Микола Зайчук. До речі, теж сирота - в нього не було навіть своєї хати, поневірялися з матір'ю по чужих прихистках та заробітках.

Юнаки знали, що Микола вчиться в Андрушівському ремісничому училищі. Всі із заздністю розглядали його новеньку форму, бо були одягнуті в старе лахміття. Ось і на Андрієві теж був німецький френч, солдатське галіфе, на ногах - материні дівочі калоші. А Зайчук все нахвалявся,

що, окрім одягу, їм усім видали ще й стільки продуктів, що їм з матір'ю вистачить на цілий місяць, і додав, що в училищі саме триває набір хлопців і дівчат, які здобуватимуть різні професії. А головне - приймають без іспитів ще й одягають і взувають, дають місце в гуртожитку. Тож удома Андрій заявив матері категорично, що хоче йти вчитись в ремісничу, почав просити її, щоб взяла довідку в сільраді. Та відмовилася, бо не дуже хотіла, аби син залишав її - він тепер єдина її опо-

ра, помічник. Довелось хлопцю вдома самому бігти до сільради, де вже на голову чекало чималенько людей.

Угледівши хлопця, той накинувся на сироту за те, що

лишив волів та роботу в полі. Андрій уперто стояв на своєму: - Не хочу вештатись селом, як інші батьківські синки, мені за щось і одягнутись треба, і матері допомогти, а не ламати тини по селу...

Крім голови, на хлопця «насів» ще й секретар. Добре, що дав відсіч сільським бюрократам фронтовик А. А. Глухончук, на грудях якого виблискували два ордени Слави. Не стерпів чоловік наруги над сиротою. За таку підтримку хлопчина, одержавши довідку, на радіощах розликував дядька і щасливий побіг не додому, а в Андрушівку. В голові

засіли Глухончукові слова: «Йди, сину, учись та пам'ятай тих, хто за тебе воював...».

А ось і воно, ремісничу училище. Від хвилювання Андрій уже не звертав уваги на те, як нили втомлені від далекої дороги ноги. Постукав у двері, на які вказали йому хлопці і де висіла вивіска «Секретар». Тріпотіло серце: тільки би прийняли...

Приємна жіночка запросила сісти і запитала:

- На кого хочеш вивчитись?

- На кого приймете, - ніяковіючи промовив Андрій.

Вона взяла його документи, серед яких була і та з горем добута довідка.

- Батьки твої хто?

- Мати вдома, а тато загинув на фронті, - з боєм в голосі мовив хлопець.

- У нас тут майже всі сироти, наробила горя клята війна, - додала співчутливо, - на коваля вчитися підеш?

- Куди візьмете, там і буду вчити-

ся, - зрадив Андрій.

Секретар сказала, щоб наступного дня приходив на навчання. З училища хлопець вилетів, наче на крилах. І яке було його здивування і стільки радості, коли в дворі побачив своїх земляків - Юліка Гурського та Івана Голишівського, яких теж прийняли в групу ковалів. Це добре, буде з ким йти пішки додому на вихідні. Хлопці поспішили назад в Городківку, щоб поділитися радістю з рідними.

Мати, що прийшла з роботи, коли ввже й стемніло, послухавши сина розповідь, полегшено зітхнула.

- От і добре, що прийняли, хоч сапу матері зробиш, бо батько не встиг... І будь покірний, сину, не осором перед чужими людьми, - просила лагідно, по-материнськи. Був би живий батько, закінчив би семирічку, пішов би вчитись на офіцера. Хоча й ковалем стати теж непогано, головне - бути завжди людиною. Запам'ятай цю істину, сину.

Леонід ВАВРОВСЬКИЙ

СИРОТИ ВІЙНИ